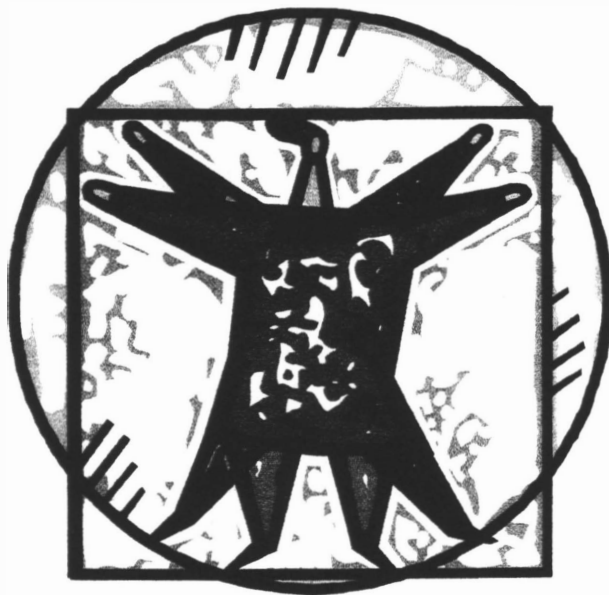

UFO-MYT

NR 1 2010

Västerbergslagens UFO-förening
Tel 0240 79146. Stimmerbovägen 43 77790
Smedjebacken. <http://come.to/vbufo>

Tidningen är en medlemstidning som utges 4 gånger/ år.

GRATTIS!

Vi har dragit 5 st rätta lösningar till "Utmaningen" i förra numret av UFO-NYTT. Ni får varsin Trisslott, som vi hoppas ger en riktigt stor utdelning...

Vinnarna är: Anna Kvarning-Nilsson Stocksund, Gösta Axelsson Dala-Husby, Karin Janérs Stora Skedvi, Lars-Åke Kvarning Täby och Ivar Djus Mora.

De rätta lösningarna är: 1. Tallbark, 2. Sarkasm, 3. Farkost, 4. Narkos, 5. Harkla, 6. Parkas, 7. Arktisk, 8. Knarkare, 9. Infarkt, 10. Arkivet.

innehåll

UFO - NYTT NR 1 2010

- Sid 2 Förord av Gudrun.
- 3-5 Socorro och det logiska beviset.
- 6 Amerikansk pilot beordrad skjuta ner UFO
- 7 Florida - svävande luftburet UFO
- 8-9 Utomjordingarna breder ut sig.
- 10-13 Rapporter
- 14-15 Vad gör vi när ET ringer?
- 16 De gåtfulla druiderna.
- 17 Fallet Andreasson.
- 18-19 Naturliga flygande föremål.
- 20 Boskapsstympning.
- 21 Anonymiteter garanteras.
- 22 Så dog Tutankhamon.
- 23. Annan intressant läsning....

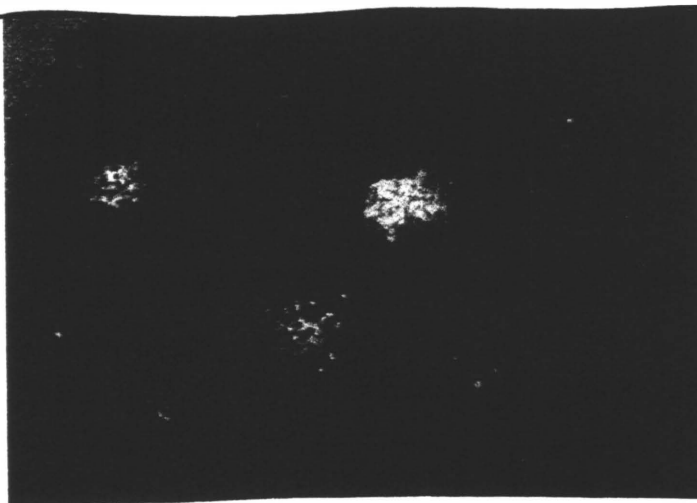
-Du Kalle, jag ser att du annonserar efter en bortsprungna hund. Du har väl aldrig haft någon hund!?

-Nej men jag hoppas få en nu!

Västnilviruset (WNF-virus) förekommer mest hos fåglar i Afrika. Det sprids av myggor och kan angripa människor med en livsfarlig form av hjärninflammation. År 1999 fann man det första fallet på västra halvklotet i New York.

Sedan dess har viruset spridit sig ut över USA och till Kanada och kostat runt 1 100 människors liv. Forskarna menar att det varmare klimatet på senare år gjort att virus och myggor kan klara den amerikanska vintern.

FRAMTID: Flera sjukdomar som vi i dag förknippar med till exempel Centralafrika sprider sig norrut.

Förord

Vilken vinter vi fått! Den håller oss i ett stadigt grepp med sträng kyla och mycket snö...Minus tio grader känns snart som vårvindar! Man vänjer sig...Jag har ofta sagt att vi nog är på väg mot en ny istid,- tvärtom emot vad de lärde säger.

Läste en artikel om istid för många år sedan där en forskare påstod att på 10 år kunde hela Europa ligga under snö och is. Idag börjar jag tro på att det nog kan gå så snabbt! Jorden har sin gång, liksom istiderna. Kanske UFO-aktiviteterna ökar också. Det har varit lite den tendensen förr när vi haft mycket snö här i Dalarna: 1964-1965, 1976-1977, 1984-1985.

Det har inte hänt så mycket annars på UFO-fronten. Rapporterna är inte många och de flesta verkar kunna få en naturlig förklaring.

UFO-Sverige kanske får ta andra ämnen som inte fått sin förklaring under sitt beskydd...

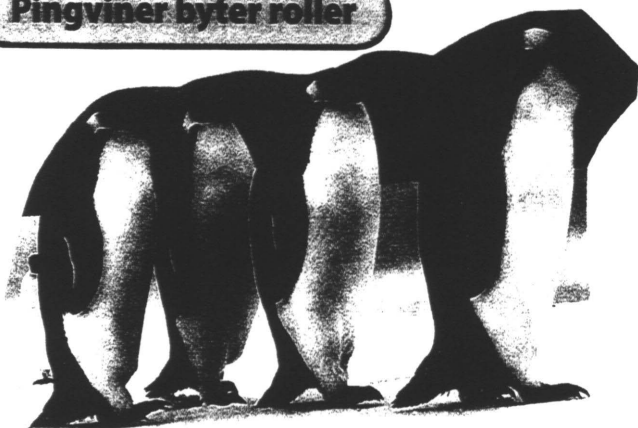
“Det Okända” och andra andliga program och fenomen verkar t.ex. locka alltfler, medans intresset för UFO fenomenet minskar. Detta säkert beroende på TV:s genomslagskraft. Vi hade behövt samma respons inom UFO i TV! -Tänk om varje förening hade fått möjligheten att delta med de bästa rapporterna, och visa hur man arbetar...Då skulle ALLA få chansen att visa upp resultat.

Kanske något att jobba på inom en snar framtid!

Jag tror ju inte personligen att gåtan är löst. Verkligheten är kanske mycket mera intressant i framtiden. -Helt klart är att TV är framtiden och framgången om man vill ha resultat Nu får vi ändå se framåt emot en schön vår. Men det lär bli en enorm vårflod, så kanske elen blir billigare.- det kan ju inte bli brist på den blöta varan....men det brukar ju hittas på nya ursäkter för fortsatt höga priser.....

Gudrun Andersson

Pingviner byter roller

Kejsarpingviner (överst) häckar på packisen längs Antarktis kust. På Antarktiska halvön, där mängden is minskat, fanns det 1970 hela 300 häckande par. I dag finns bara några få kvar. Under en period med varma somrar på 1970-talet försvann hälften av de häckande fåglarna i Terre Adélie, som ligger på 66° sydlig bredd. Längre söderut i artens kärnområden är den också hotad. Beräkningar vid det oceanografiska institutet Woods Hole visar att alla kejsarpingvinens häckningsplatser har smält bort år 2100.

Adeliepingvinen (t v) häckar på fastlandet men lever resten av året på havsisen. De senaste 25 åren har två tredjedelar av beståndet försvunnit. Tillbakagången har i synnerhet skett i de nordliga områdena, medan det verkar som om den har kommit närmare Sydpolen under de senaste årtiondenas uppvärmning.

FRAMTID: Fördelningen av pingvinarter förändras. Medan kejsarpingvinen och Adeliepingvinen går tillbaka, frodas till exempel bakremningvinen, som simmar ut på öppet hav.

Socorro och det logiska beviset.

I novembernumret 2008 av Mufon UFO Journal presenterades en artikel lydande "Några tankar om Socorro-objektet". Jag påstod att eftersom foton blivit tagna med nästan fjorton timmars mellanrum vid Lonnie Zamoras tomt, varav den första filmen rapporterats suddig och den andra inte, kunde man använt en snabb matematisk formel för att bestämma vilket radioaktivt material som "suddat" filmen och kunde ha en halveringstid med en övre gräns på ca två till sex timmar. Jag påpekade också, att om Socorrodalen blivit bestrålad 1964 (tillräckligt för att sudda filmen) av en process genererande atomkraft, borde halveringstiden bli problematiskt kort.

Jag tackar Douglas Wilson (i januarinumret 2009) för att han tog upp fallet och kommenterade min undersökning. Vi håller med om att vederhäftig kunskap om UFO studierna är det ansikte vi måste visa världen. Vi tror emellertid att vi har en något olika syn på typiskt vetenskapligt tänkande.

Under det att Mr. Wilson applåderar min tillämpning av matematiska principer på Socorroproblemet, uttrycker han oro för att dessa argument inte möts av gillande från det ledande vetenskapsetablissemangen beroende på nödvändiga normer för "testade" slutledningar. Egentligen är saken den att man knappt kan konstatera att någonting är absolut känt (vilket jag tror skulle vara intellektuellt oärligt för min del). Jag använder villkorligt tänkande eller beroende på förutsättningarna: *om* någonting ansågs vara sant, *så* skulle något annat följa.

Mr. Wilson summerar helt riktigt en del av mina argument sålunda: "*om* blixten innehöll radioaktiv utstrålning, och *om* sagda utstrålning skapade ett strålningsfält starkt nog att göra en film suddig, och *om* denna strålning hade skingrats tillräckligt för att inte "sudda" den efterföljande filmen, *då* kunde man dra spännande slutsatser med materialets halveringstider inblandade". Detta är verkligen kärnpunkten i mitt argument, Men hans oro är att en sådan oväsentlig slutledning skulle drabba de ledande vetenskapsmännen onödigt hårt.

Faktum är att på något sätt *är allt* vetenskapligt tänkande ovisst; *om* man gör ett visst tillfälligt antagande, *då* antyds säkra resultat underförstådda. Till exempel i fysik antar man generellt, vad man skulle kalla en universell sats: att de fysiska lagarna verkar på samma sätt i hela universum. Även om det troligen inte är möjligt att absolut bevisa detta, så säger man att *om* det är sant, *så* skulle t. ex. analysen av avlägsna stjärnors spektra berätta tillförlitliga saker om dessa stjärnors kemi.

Jag är matematiker till professionen och jag fäster stor uppmärksamhet vid nödvändiga stränga krav när det gäller äkta bevis, men även inom matematiken är tänkandet beroende på omständigheterna. *Om* Riemann Hypotesen (till dags dato inte bevisad) är sann, *då* är andra säkra saker det också. Om man tror på urvalsaxiomet då följer andra teorem. Att vissa saker logiskt skulle följa på andra saker, det vet vi. Som Mr. Wilson antyder, antaganden kan vara osäkra, men hur försiktigt man än går fram i traditionell vetenskap, leder inte resonemanget alltid till tillförlitliga resultat. Det har sagts att ägg höjer ditt kolesterol och sen får du veta, att det inte alls höjer ditt kolesterol.; båda resultaten kom från noggranna biokemiska undersökningar. Det finns imponerande vetenskapliga argument både för och emot realiteten av global uppvärmning. I varje fall, naturligtvis, om man tänker "om A då händer B" försöker man empiriskt bevisa antagandet A för att bättre kunna bevisa slutsatsen B, och man försöker bevisa att A verkligen medför B.

Naturligtvis försöker vi göra allt detta i studier på UFO-området också, fast med äldre fall som Socorroproblemet, liksom vilket som helst vetenskapligt problem som hänt i förgången tid, har det sina svårigheter. Men någon måste börja någonstans. Jag resonerar till exempel som så, att om Allen Hynec talade sanning när han berättade för Lonnie Zamora att Air Force bestämde att skuggningen av filmen var radioaktiv, då är min beräkning av halveringstiden meningsfull. Vi kan inte låta den avlidne Dr Hynek göra ett lögndetektortest. Om han inte sagt sanningen är det ett annat antagande med dess egna konsekvenser. Uppriktigt sagt, viktiga diskussioner hålls varje dag om stränga antaganden långt mindre troliga än min arbetshypotes att Allen talat sanning. Det finns många skäl att tro att han redan 1964

blev alltmer besvärad över projektet Blue Book och ville bara få fram den verkliga sanningen om UFO-fenomenet (för att vara exakt om vad Allen sade om Socorro-filmen: Ray Stanford, författare till den föredömliga boken "Socorro Saucer in a Pentagon Pantry", informerade mig att han har Allen Hynek på film, i en intervju syftande på "det faktum att Air Force inte ville returnera filmen till dess ägare, därför att den verkligen verkade vara skuggad av strålning.")

California Fields utredare Antony Tambini föreslår ett alternativ till antagandet om radioaktivitet – att Ted Jordans film kunde ha blivit skuggad av omgivningens värme. Detta är ett tänkbart antagande, men jag vill påpeka att om detta vore fallet, så skulle hans film ofta ha blivit skuggad, eftersom han enligt vittnen alltid hade en kamera liggande i sin (för det mesta) varma bil. Om Jordans film alltid blivit förstörd på detta sätt, varför skulle han då alls brytt sig om att ha en kamera i sin bil?

Både Mr. Wilson och Mr. Tambini påpekar att jag nämnde om fickor med uranium i ravinen, vilket de tycker skulle komplicera fallet. Egentligen skulle jag i min originalartikel ha nämnt att min Geiger-mätarens värden var alldeles för låga (kring 110 mikroröntgen) för att tjäna som förklaring till skuggad film och att jag själv hade tagit många foton i omgivningarna med en filmkamera utan några skuggningseffekter.

Det är onekligen sant att vi ska hålla vår nivå på vetenskapligt tänkande högt på detta område, vilket exakt är varför jag aldrig gjort anspråk på att *bevisa* den utomjordiska beskaffenheten hos Socorro-farkosten, utan snarare erbjudit några stödjande bevis pekande i den riktningen, uttryckligen och öppet betingade på särskilt användbara antaganden.

Säkerheten på absoluta bevis i den här frågan är svår att få tag på, därför att det är tämligen svårt var som helst. Vi måste sträva efter det. Men våra vetenskapskillar borde (och kommer att) bättre förstå än någon annan att visst tänkande är den logiska strukturen som för oss framåt – med små och osäkra steg, vanligen, men i alla fall framåt.

Amerikansk pilot beordrad att skjuta ned ett UFO över England.

En tidigare amerikansk stridspilot blev beordrad att skjuta ned ett massivt UFO över Norwich, England, för 50 år sedan. RAF-kontrollanter sade till piloten Milton Torres att automatiskt finna och spana samt mot UFOt fyra av alla sina 24 raketer över staden. Men när han var sekunder från att skjuta mot den okända inkräktaren – visade sig ett hangarfartyg på hans radar – och UFOt försvann med en fart av 10.000 miles i timmen.

Det häpnadsväckande mötet avslöjades i hemliga Ministry of Defense X-Files som blivit hemligstämplade måndagen den 20 oktober: "Det var något sorts främmande spioneri över England. Jag tror inte att vi någonsin får veta vad det var." Incidenten ägde rum 1957 när Milton var en 26-årig flyglöjtnant stationerad vid RAF Manston i Kent i England.

Kl 11 en natt blev han beordrad att kasta sig i sitt F-86D stridsflygplan och anfälla ett "spöke" som svävade över Norfolk. När han talade om det offentligt för första gången, sade han: "Jag blev tillsagd att avfyra en komplett salva, alla 24 raketerna. Jag blev utfrågad – det här var saker som hände före ett krig." Han fick in UFOt på sin radar, och blev beordrad att flyga med gasen i botten i molnigt väder. Strax före attacken vid planets topphastighet på 700 miles i timmen så försvann det från skärmen som en blix. "Det här var ett flygande objekt av en mycket ovanlig modell," sade piloten. "I det första referatet lät man oss förstå att 'hjärnspöket' faktiskt var orörligt med långa tidsintervaller." Piloten sade att han fått order om att avfyra en salva på 24 raketer mot det konstiga föremålet. "För att vara helt uppriktig så (svordom) mina kalsonger!" sade piloten och ville därmed be om godkännande, vilket han också fick.

Den f.d. löjtnanten Milton Torres sade till Britain's Sky News på måndagen att han var piloten och hade tillbringat 50 frustrerande år med att försöka avslöja sanningen om sitt möte däruppe i skyn. Milton, som nu är 77, sade: "Jag gasade på så snabbt jag kunde, men den här farkosten hade ett annorlunda drivsystem. Det var inget flygplan." Flygaren sade senare att han fått besök av en illvillig säker-

hetstjänsteman och blivit varnad för att säga något till någon – så han har hållit tyst till nu. Det här nära mötet har blivit tillgängligt på nätet i 19 filer av National Archives.

Utgivarens notering: Jag blev ombedd av London Control att fånga upp ett UFO över England, men vi var obeväpnade. Min historia är mycket lik den om F-86an, men vi hade inga raketer. Det var ett stort UFO som dök upp på radarn, lika stort som Firth of Forth-bron i Skottland.

Florida – Svävande luftburet metalliskt objekt

Melbourne Beach

Den 17 oktober hade vi just rastat vår hund på stranden kl 5:50 på eftermiddagen, när jag såg en glimt av metall och i det ögonblicket trodde jag att det var en stjärna. Det var en klar dag och jag tittade på det och pekade ut det för min man. Min andra tanke var att det var en fallskärmshoppare, men visste att det var för högt för det. Det var nästan rakt upp. Det tycktes komma ner och driva västerut. Jag har alltid med mig min Sony kamera, men när jag zoomade in kunde jag inte hitta det med linsen. Vi tittade på det tills det försvann bakom eller väster om ett trevåningshus. Min make sade att det såg ut att röra sig sakta och troligen var det lätt, men mycket tyngre än en ballong. Det måste ha varit av metall eftersom min första åsyn av det verkat vara en stjärna som just poppat upp på himlen, så det måste ha varit solens reflexer i det. Det var ingen fallskärmshoppare, men var ungefär av halva den storleken. Det kom aldrig nog lågt för att vi skulle kunna se det i detalj och det drev västerut. Det styrde västerut mot Indian River Lagoon.

Kommentarer: Det här är den femte rapporten som jag fått från Georgia/Florida området under de senaste två dagarna. Den här observationen var ingen väderballong eller himmelskt objekt. Observationen kunde möjligen ha varit en annan typ av ballong, men det är bara spekulationer. Tack till William Pukett UFOS Northwest.

Utomjordingarna breder ut sig

Citat ur DN av Karin Bojs den 31 jan. 2010.

Utomjordingarna firar triumfer nu, både på biograferna och i storfilmen "Avatar" och i den vetenskapliga världen.

I veckan höll Storbritanniens vetenskapsakademi Royal Society ett stort seminarium om utomjordingar. Det var ett högst respektabelt evenemang med inbjudna experter inom både astronomi och biologi. Bland annat diskuterade de hur eventuella utomjordingar skulle kunna se ut, hur vi ska känna igen dem och hur vi ska bemöta varandra om vi träffas.

Flera upptäckter det senaste året har ökat chanserna att vi faktiskt kan få kontakt med liv från andra världar.

Astronomerna hittar allt fler planeter runt andra solar, så kallade exoplaneter. Hittills känner de till omkring 430 stycken. De har blivit möjliga att hitta tack vare CCD-kameran, som belönades med Nobels fredspris i höstas.

Den mest dramatiska nyheten enligt min mening, presenterades i oktober vid ett seminarium om exoplaneter i Portugal. Så vitt jag vet har den ännu inte tryckts i någon granskad vetenskaplig tidskrift, så man bör ta uppgifterna med en nypa salt än så länge.

Men rönen kommer från några schweiziska astronomer som hör till världens främsta planetjägare, så chanserna är goda att det är solida fakta.

Stephane Udry och hans kolleger har systematiskt undersökt ett urval av några hundra stjärnor i vår egen galax Vintergatan med hjälp av ett instrument kallat Harps i Chiles öken. De fann att ungefär hälften av dessa stjärnor var omgivna av planeter. Hälften! Bara i Vintergatan finns många, många miljarder stjärnor, så hälften av dem innebär ett mycket stort antal exoplaneter. Alla går förstås inte att bo på. Även de mest fantasieggande former av utomjordiskt liv kräver antagligen fast mark under fötterna, eller vad de nu har för kroppsdelar. De vill med största sannolikhet också ha tillgång till rinnande vatten. Deras planet

får alltså inte vara för varm, så att vattnet förgasas, eller för kall, så att det fryser till is. Planetens storlek har också betydelse – den bör nog inte vara större än sju gånger jordens massa, om förutsättningarna för liv ska kunna uppfyllas.

Sådana här planeter med alldeles lagom förutsättningar kallas ibland för Guldlocksplaneter, efter sagofiguren. Än så länge finns bara en känd Guldlocksplanet. Den heter Gliese 581 d och ligger tjugo ljusår bort. En annan lovande kandidat heter GJ 1214 b, och presenterades för bara någon månad sedan. Dessvärre är den lite för varm, med sina ca 190 grader Celsius.

Men nu har amerikanska rymdstyrelsen Nasa skickat upp ett teleskop vid namn Kepler som är speciellt utformat just för att hitta exoplaneter där utomjordingar kan trivas. För ett par veckor sedan levererade Kepler sina första fem fynd, Dock inte med Guldlocksstandard. Tills vidare får vi nöja oss med utomjordingar på bio.

Vitsigt

Prästen brukade alltid lägga fram sin predikan på predikstolen i god tid. Men prästen och klockaren drog inte jämt och en söndag tog klockaren bort ett manuskriptblad ur predikan. Prästen besteg predikstolen och började sin predikan. Den pågick ca 4 minuter, men sedan sa han:

-Och då sa Adam i det han betraktade Eva...Hmm..jag tror det fattas ett blad här!

-I vår familj har vi körkort alla fem!

- Vem har bilen mest?

- Svenssons bilverkstad!

Varför har alltid normmännen med sig bilen ut i öknen?

Jo, för om det blir för varmt så kan de veva ner fönsterrutan...

Erik står och ser på när mamma skurar golvet istället för att roa honom. Dessutom tycker han mamma verkar trött och föreslår efter en liten stund: Mamma kan du inte låta fru Enstaka göra det där istället så slipper du.

-Fru Enstaka? Vad menar du?

- Hon som dom alltid talar om i radion. Enstaka skurar över hela landet...

Rapport

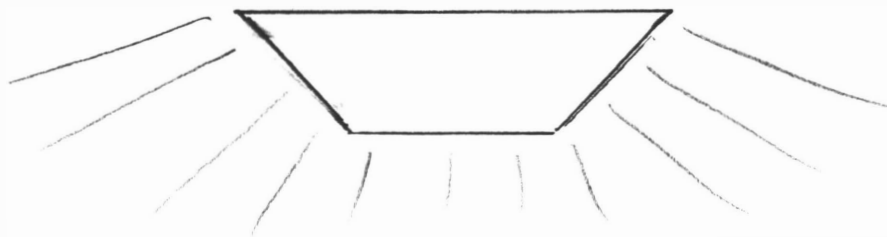
Datum: 83 11 12

Namn: Anonym

Obs.-tid: Några sekunder.

Plats: Smedjebacken.

Vittnet kom åkande med sin man från hemmet på Stenvägen ner till OK vid 19-tiden. När de svängde in till macken, fick de se nånting fantastiskt. Över skogen på andra sidan stora vägen bakom Hägermans Möbelhus kom ett stort föremål farande. Det omgavs av eldsflammar och var starkt lysande. Vittnet hann tänka; hur ska det gå om det slår ner i skogen i Vilmoren? Men det var förmodligen ganska långt bort och var som hon såg det större än en bil. Formen var som nedan.

Hon letade sedan i flera dagar i tidningar i trakten, för att se om flera hade sett samma sak men hittade ingenting.

Rapporter

Niagarafallen

Jag befann mig på Stanley och Murray Street vid det nya kasinot tillsammans med andra vittnen och tittade på ett UFO den 11 november 2009. Objektet fanns där när jag kom runt 6:15 på eftermiddagen och jag tittade på det i 30 minuter. Det fanns många vittnen som stod och stirrade uppåt, skrikande och kommenterande. En del sade, "o min Gud, vad är det där"? Jag lade märke till åtminstone fem vittnen och jag talade helt kort med några om det. Det var rakt upp på himlen, och efter att molnen skingrats, såg jag att det var i närheten av Cassiopeja. Det blänkete till när Kasinots spotlight träffade det, precis som tidigare videos på You Tube i slutet av oktober.

Den här farkosten hade två likadana ljus med ett längre emellan dem. Jag kunde inte uppfatta någonting, när inte spotlighten träffade den, ty det var molnigt och redan mörkt. Jag tittade precis när den var ovanför molnen, ganska högt, åtminstone på 300 meters höjd och ca 2 tum lång på armlängds avstånd. Den var väldigt ljusstark mot nord-nordväst. Ljuset var vitt med en skiftning i blått och själva ljuset var alldeles likt en hantel med två små ljus i ändarna. Det var ett ljus, sen ett litet mellanrum och sen åter ett ljus. Det mellersta ljuset var fem gånger så långt som de små ändljusen. Efter att jag tittat i 30 minuter rusade jag hem för att hämta min kamera och mitt nattobjektiv. När jag kom tillbaka, var det kvar i bara trettio sekunder, så jag kunde inte sätta upp kameran och ta någon video. Tack till MUFON CMS.

Havsis och krill följs åt

Antarktis krill är ett kräftdjur som påminner om en tunn räka. Det finns 750 000 miljarder av dem, men för några årtionden sedan fanns det fem gånger så många i havet runt Antarktis. Som små lever de inne under havsisen, där de äter alger, men nu har områdena med havsis blivit mindre. Krill spelar huvudrollen i de antarktiska ekosystemen, till exempel som föda för 15 miljoner krabbätersälar.

FRAMTID: Mindre mängd krill betyder mindre mängd föda för många havsdjur, som hotas till sin existens.

Maryland – En explosion i orange eld.

Ocean City

Den 14 oktober 2008 gick jag och min make på strandpromenaden nära tionde gatan och tittade ut över Atlanten i fullt månsken. Vi såg då något som tycktes vara ett plan exploderande i orangefärgade eldsflammar omkring kl 19. Det lyste bara några få sekunder i slow motion och bleknade bort på natthimlen. Sen, några minuter senare, såg jag det hända igen på en annan plats längre bort. Jag fortsatte att peka upp mot himlen och sade till min man, ”såg du också det där?” och det gjorde han. Ett par som passerade, kom fram till oss och sade, ”Jag såg att du pekade mot himlen, så berätta vad du såg, så inte vi är tokiga. Jag trodde det var ett brinnande plan.” Och vi talade båda om att vi hade sett det.

Sen såg vi alla det konstiga glödande orangefärgade ljuset poppa upp ett halvdussin fler gånger inom tio minuter. Det andra paret ringde genast till Ocean City Polis, men sade att det troligen var flottmanöver. Sedan lyste det svagt glödande orangefärgade ljuset igen, men den här gången var det åtföljt av ytterligare fyra ljus på rad. Det liknade helt Phoenix-ljusen, som om de fem orangea ljusen var en del av utsidan på en ringformad skiva och det varade inte länge eller rörde sig mycket, det roterade och bleknade sen bort. Vi var rädda. Vi skulle ha kunnat känna igen strålkastare från ett plan eller en helikopter. Men dessa bara bleknade bort. Tack till MUFON CMS.

North Dakota - Triangel

Min far, femåriga brorson, två golden retriever och jag hade just gjort det bekvämt för oss i vårt tält för att sova den 29 juli 2008 på familjens bondgård mitt i North Dakota. Min pappa tittade hastigt upp och sade ”Oh, titta nordstjärnan!” Jag förstod att det som han trodde var nordstjärnan faktiskt var mycket större, ljusare och snabbt kom emot

oss. Jag sade, "Pappa, det kommer rakt på oss!" och var mycket uppskrämd. Pappa grep sina glasögon och satte sig upp för att titta. När han sade "Oh, wow!" tittade min brorson också upp. Pappa och jag satt tysta och tittade på objektet och funderade på VAD det möjligen kunde vara. Jag uteslöt vartenda flygplan.

Jag bestämde att det måste vara en stor meteor och jag blev mycket rädd för det verkade efter kursen att döma kunna slå ned i närheten och jag tänkte, "Du min store – jag kommer att dö i ett tält." Sen förstod jag att det faktiskt saktade in och inte var någon meteor. Min pappa frågade om jag hade kameran med. Jag beklagade att den låg i bilen, så jag beslöt att hämta den 15 meter bort och höll koll på UFOt.

Jag såg att objektet var enormt stort, som en fotbollsplan, runt, ett klart vitt glödande klot med en metalliknande, silvergrå ring runt om. Det var mellan 3000 och 4500 m högt, och rörde sig mellan 1,5 och 6 mil åt nordost helt ljudlöst. Det stannade nästan, men startade sen och for rakt österut från oss. Det ökade farten och det gjorde det svårt att hitta i sökaren, men jag lyckades ta två foton. Hela himlen var helt svart, fast det var en aning skymning när vi först fick syn på objektet. Den här händelsen är en av de få gånger i livet, som jag verkligen känt att mitt liv varit i fara. Tack till MUFON CMS.

South Carolina – UFO stort som en fotbollsplan.

Columbia – Jag körde hem från arbetet den 15 oktober 2008, vid halvsjutiden på kvällen. När jag började köra över Lake Murray dammen, såg jag ett verkligt starkt ljus på himlen. Sen insåg jag att inga flygplan tillåts att köra över dammen sen den 11 september. Hursomhelst så rörde det sig inte och hade fem mycket skarpa ljus med ett rött ljus mittpå farkosten. Medan jag tittade på den noterade jag att månen lyste på den och att den inte hade några vingar. Den var mycket stor, som en fotbollsplan eller så. Jag har aldrig sett någon typ av flygplan som flugit så lågt. Jag for till andra sidan av dammen omkring 1,5 kilometer bort och vände om. När jag startade och for tillbaka mot den gjorde den ett ryck framåt och försvann bakom träddopparna. Tack till Brian Vike, chef för HBCC UFO Research.

Nu diskuterar världen: Vad gör vi när E.T. ringer?

(från Expressen 4 feb 2010)

Ringer E.T. en vacker dag? Och hur kan vi vara säkra på att det i sådana fall inte blir en obehaglig överraskning?

Förra veckan samlades några av världens ledande vetenskapsmän till kongress i London om chansen till att finna liv i rymden.

Men även svenska forskare ligger långt framme i jakten på okända livsformer.

Dessutom kanske det räcker med att studera elitserien i ishockey för att finna "bevis" för att utomjordingarna redan har landat...

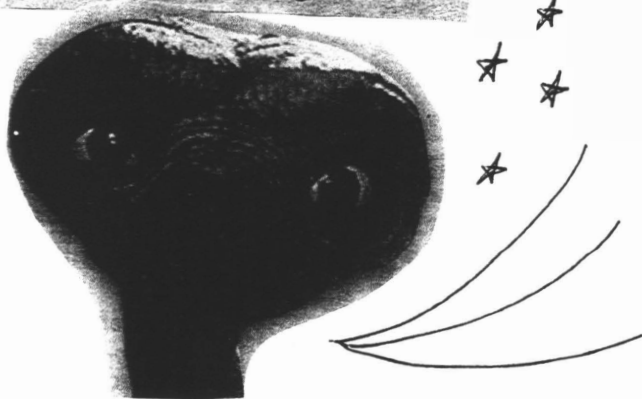
I rymden kan ingen höra dig heja på ditt elitserielag.

Men utan E.T. & Co hade lilla Rögle BK från Ängelholm förmodligen fortsatt att vara en blygsam bandyklubb i nordvästra Skåne. Allt ändrades 18 maj 1946, då den 28-åriga fågelskådaren Gösta Carlsson gick ut i skyningen och klev rakt in i ett science fiction-äventyr. Än i dag är hans möte med nio människoliknande varelser vid ett rymdskepp det mest fascinerande vittnesmålet om en närbild av tredje graden på svensk mark.

Eller hur man nu väljer att se på saken. Gösta Carlsson hävdade hur som helst att mötet i skogsglantan var en i högsta grad verklig händelse. Dessutom gav rymdvarelserna honom idén till att göra allergimedien av pollen. Miljonerna som rullade in, tryckte "Pollenkungen" in i sin favoritsport ishockey. Med resultatet att lilla Rögle snart hade landets största stjärnor, bland annat Ulf Sterner, och kunde börja marschen mot toppen.

En dāres fantasier? Ett kraftfullt bevis för att vi inte är ensamma i universum?

Ja, det enda som vetenskapen säkert vet när det gäller liv på andra planeter, är att vi ingenting säkert vet.

Men frågan är hetare än någonsin.

I förra veckan inbjöd Royal Society i London till "alienkonferens" med anledning av att det är exakt 50 år sedan astronomen Frank Drake gjorde mänsklighetens första försök att få kontakt med främmande civilisationer, när han riktade sitt radioteleskop mot stjärnorna Tau Ceti och Epsilon Eridani. Inte sedan 50-talet har intresset varit så stort bland seriösa forskare för vilka livsformer som kan dölja sig i rymden.

– En viktig konferens, menar Sveriges ledande Ufo-expert Clas Svahn. Inte minst för att vi för första gången på allvar börjar diskutera inte bara om det finns liv på andra planeter, utan även hur vi bör agera om någon faktiskt tar kontakt.

Argumenten för att liv skulle kunna uppstå på andra platser än jorden har ökat på senare år. Ett viktigt bidrag kommer från en svensk forskargrupp under ledning av professor Rolf Bernander vid Uppsala universitet. De har funnit att en typ av organismer, arkéer, kan överleva, till och med trivas, i så extrema miljöer som 80-gradig syra.

– Vi är noga med att betona att vi fortfarande inte har en aning om hur liv verkligen uppstår, säger Rolf Bernander. Men våra rön ökade i alla fall antalet möjliga platser. Jorden tycks inte vara den enda tänkbara miljön, ens i vårt eget solsystem.

Astronomen Maria Sundin vid Göteborgs universitet är också försiktigt optimistisk:

– För att skapa intelligent liv tycks det krävas vissa speciella förutsättningar som flytande vatten, en atmosfär som skyddar mot strålning och en viss temperatur. Men å andra sidan saknas det knappast råmaterial och kanske inte planeter heller. Den viktiga byggstenen kol finns överallt i universum.

Den världsledande astronomen Stephen Hawking har beräknat antalet planeter i universum till 200 000 000 000 000 000 000 000. Hans landsman, biologen Simon Conway Morris, hävdade vid alienkonferensen, att

detta måste vara det starkaste argumentet för att liv knappast kan vara något unikt för Jorden.

– Evolutionen är dessutom mer förutsägbar än folk tror. Existerar bara de rätta molekylerna, fixar darwinismen resten. Utomjordingarna torde därför också vara tämligen lika oss när det gäller utseende.

Ufo-experten Clas Svahn konstaterar dock att vittnesmålen från människor som påstår sig ha mött aliens, har förändrats genom åren:

– På 50-talet beskrevs utomjordingar i regel som människolika och kallades ofta "rymdbröder". På många sätt påminde de om idealbilden av Jesus. Deras uppgift på jorden var att varna oss för våra atomvapen. Sedan går beskrivningarna vitt isär. I Ryssland har robotliknande varelser varit populära. I USA hårlösa varianter med stora svarta ögon. I Sydamerika häriga, skräckinjagande figurer.

Vilket förstås aktualiserar frågeställningen: Om aliens verkligen existerar

– vill vi verkligen ha kontakt med dem?

Javisst, menar den ryske forskaren Alexander Zaitsev, som redan har sänt ut signaler i form av fyra noggrant komponerade toner mot främmande galaxer.

Javisst, säger också Douglas Vakoch vid SETI, Search for extraterrestrial intelligence-institutet i Kalifornien, som tycker att vi måste bli ännu

aktivare i vårt sökande.

Men alla är inte lika övertygade. Den brittiske astronomen Marek Kukula sa vid Londonkonferensen att alla tycks förutsätta att utomjordiska civilisationer är både klokare och fridsammare än vi.

– Men tänk om det är precis tvärtom? Tänk om vi lockar hit en varelse som vi absolut inte vill träffa?

Ufo-experten Clas Svahn har en mer positiv syn:

– Krigiska civilisationer brukar förinta sig själva med tiden. Vi kan nog anta att om någon skulle komma hit, vore det knappast för att erövra jorden. Det känns som en väldigt lång resa bara för att finna nytt land.

– Däremot skulle ett besök förstås skapa stora filosofiska frågor. Religionerna skulle exempelvis få något att fundera över. Intressant är att FN redan har tagit ett beslut på att om vi får kontakt, så ska denna nyhet ut till allmänheten, inte döljas.

De flesta forskare är dock snabba att betona att chansen/risken för en kontakt är minimal. Astronomen Heather Cou-

per påpekade vid konferensen att vi ännu saknar den rätta tekniken för att kommunicera på långa avstånd. Och "signalpionjären" Frank Drake fastslog att jorden faktiskt blir allt tystare, inte tvärtom:

– I ett sekel pumpade vi ut en högljudd röra av radiovågor, tevesignaler och annan typ av strålning. Men det faktum att vi numera använder fiberoptik och satelliter har kraftigt minskat läckaget ut i rymden.

Och är det ens säkert att en högtstående kultur ens skulle vara intresserad av en kontakt? Filosofen Steven Ravett Brown skriver på nätverket Pathways school of philosophy:

"Varför skulle vi vara intresserade av att kommunicera med en planet bestående av mikrober, eller ens hundar? Vad är det som säger att de där supersmarta utomjordingarna inte redan har flyttat in i sina datorer och lever det perfekta virtuella livet?"

Det andra, ännu starkare argumentet är förstås universums enorma storlek.

– Samtidigheten är det största problemet som jag ser det, säger astronomen Maria Sundin. Det har tagit enormt lång tid för oss människor att utvecklas – och vi vet inte ens om vi är särskilt långlivade. Chansen att en liknande ras existerar på en annan planet just i detta ögonblick, måste därför tyvärr betecknas som mycket liten.

På konferensen försökte den amerikanske fysikern Paul Davies dock att få deltagarna att både höja och

sänka blicken. Hans tes är att främmande varelser redan existerar mitt framför våra ögon:

– I stället för att söka i rymden, borde vi öka grävandet på vår egen bakgård. 99 procent av jordens minsta organismer återstår ännu att undersöka. Det är betydligt fruktbarare än att vänta på E.T. ska ringa.

Petter Karlsson

petter.karlsson
@expressen.se

Den forne fotbollsmålvakten i Coventry FC, David Icke, kallade för några år sedan till presskonferens på Heathrow. Där avslöjade han, iförd en mantel av lila snäckskal, att utomjordiska odlor lever mitt i bland oss, förklädda till människor, ungefär som i gamla tv-serien "V".

Bland de utpekade återfanns George W Bush, Hillary Clinton, drottning Elizabeth och – något mera överraskande, kanske – den amerikanske countrysångaren Kris Kristofferson.

Någon hockeyspelare i Rögle BK nämndes dock inte.

FN har redan tagit ett beslut på att om vi får kontakt, så ska denna nyhet ut till allmänheten, inte döljas

UTPEKADE. Den forne fotbollsmålvakten i Coventry FC, David Icke, har pekat ut flera kända personer som utomjordingar. Där bland Hillary Clinton, drottning Elizabeth, countrysångaren Kris Kristoffersson och George W Bush.

Foto: REUTERS, BULLS, AP

Spindlarna växer

Vid forskningsstationen Zackenberg på Östgrönland har man följt områdets jaktspindlar i tio år, då tidpunkten för snöns avsmältning har flyttats 20–25 dagar framåt. Ju längre den snöfria perioden är, desto längre tid har de på sig att söka föda, och jaktspindlarnas genomsnittsstorlek har vuxit med åtta till tio procent. Hannarna blir köns mogna tidigare, och honorna får fler avkomor.

FRAMTID: Många växelvarma djur blir större, och deras bestånd kommer också att växa. Konkurrensförhållandet mellan arterna kan förskjutas.

-Hur bäddar man en vattensäng?
-Vet inte!
-Med badlakan!

DE GÅTFULLA DRUIDERNA.

Druidernas hemliga riter, som hölls omsorgsfullt dolda för utomstående, har förbryllat forskare och intresserade lekmän i århundraden. Och om inte druiderna hade väckt sina grekiska och romerska samtidas nyfikenhet kunde deras exotiska riter ha sjunkit ner i glömskans hav för alltid.

Julius Caesar var en av de första som rapporterade om de vitskrudade druiderna och deras kusliga ceremonier i avlägsna grottor och undangömda ekdungar på 50-talet f.Kr. Han nämnde inte Stonehenge, men druiderna kan ha förrättat sina gudstjänster där, för anläggningen fanns då sedan länge.

I egenskap av präster hos de gamla kelterna, som befolkade stora delar av Frankrike och Brittiska Öarna, fungerade druiderna ofta som domare, vilka löste tvister, avkunnade domar och utdömde straff. Dessutom ålades de ibland att förrätta offer till gudarnas ära—för det mesta var det fråga om djur, men studom förekom även människoeffter—och att styra andars och själers mystiska förhållanden. Kelterna betraktade människans huvud som själens boning; de trodde också att huvudet levde vidare även om det skilts från kroppen och att det kunde bistå vem som än var i besittning av det. En grekisk författare, Diodoros, rapporterade att kelterna förvarade huvuden som trofeer i cederkistor och inte ville lämna dem ifrån sig ens i utbyte mot deras vikt i guld. Efter drabbningar spetsades hjältars och krigsfångars huvuden på pålar som prydnad. Huvuden huggna i sten och torkade människohuvuden har påträffats överallt där kelterna bodde.

En annan viktig plikt för druiderna var att blidka de dödas andar. Särskilt Samains afton, den sista dagen i oktober, betraktades som en tidpunkt då stora faror lurade, ty medan solens kraft avtog för andarna fram över jorden. I våra dagar lever Samains druidiska stämning av fruktan och häxkonster kvar i anglosaxiska länder som Halloween.

Ur Det Bästa.

FALLET ANDREASSON.

År 1977 berättade Betty Andreasson under hypnos första gången en sällsam historia om hur hon hade tagits ombord på ett UFO och forslats till vad som tycktes vara en avlägsen, främmande värld. Då hade hon i 10 år förföljts av minnena från den bisarra natt då hon upplevde hur meterlånga varelser med päronformade huvuden tog sig in i hennes hem i Massachusetts. Mötet hade många likheter med andra UFO-upplevelser: när det inträffade blev allt tyst i huset, belysningen dämpades och utanför kunde man se ett rött sken.

I vaket tillstånd kunde hon inte komma ihåg mycket mer än så. År 1975 läste hon en annons där Dr J. Allen Hynek sökte efter folk som hade haft UFO-upplevelser. Upplivad av tanken att äntligen få kontakt med någon som verkade ta saken på allvar, svarade hon på annonsen. Hynek hänvisade henne till en forskargrupp, som med hjälp av en hypnotisör lyckades få henne att återuppleva händelserna.

Under en lång serie plåsamma och tröttande intervjuer berättade hon för forskargruppen om hur de främmande varelserna hade svävat in genom en stängd köksdörr, samtidigt som hon och hennes familj fallit i dvala. I detta tillstånd hade hon förts in i varelserna farkost, där hon utsatts för en rad undersökningar, bl.a. hade någon sorts sprutspets stuckits in i hennes huvud. Efteråt fick hon besöka de främmandes värld, som var full av apliknande varelser och ljusa, svävande kristaller. Hon tror att hon i det sammanhanget fick ett speciellt budskap till jordinvånarna.

Betty Andreasson är djupt religiös och övertygad om att upplevelsen har en viktig innebörd. En undersökning av hennes bakgrund visar att hon är känd som en hederlig och uppriktig person. Psykiatriter har förklarat henne vara "fri från tankerubbningar och andra psykiska besvär". Det har dock varit omöjligt att klarlägga om hennes upplevelse verkligen ägde rum eller om det rör sig om självhypnos eller hallucinationer.

Ur Det Bästa.

Kloster. Efter en gammal teckning.

NATURLIGA "FLYGANDE " FÖREMÅL.

I rymden runt omkring jorden finns det gott om naturliga, identifierbara flygande föremål — kometer, meteorer, planeter, månen och stjärnorna — som kan lura även den mest vakna och tränade observatör. Den ständigt föränderliga atmosfären spelar oss ett spratt, som gör att vi lätt kan uppfatta dessa himlakroppar som UFO.s. En del av de mest förbluffande UFO-liknande fenomenen härleder sig i själva verket från synvillor av olika slag.

Om t.ex. ett kallt luftlager stängs in under ett varmt luftlager, bryts det ljus som passerar mellan dem. Om detta inträffar nära horisonten kan en planet eller en stjärna plötsligt dyka upp på himlen, trots att det egentligen befinner sig under horisonten och inte alls borde vara synlig. Är förhållandena dessutom sådana att atmosfären förstörar bilden kommer den reflekterande himlakroppen att framträda som ett väldigt, glödande klot. Förändringar i luften kan få den att blixtra och ändra färg på samma sätt som skiftningar i atmosfärens sammansättning gör att avlägsna stjärnor ser ut att blinka. Sådana atmosfäriska verkningar kan förefalla speciellt förvirrande för personer som befinner sig ombord på flygplan.

Iskristaller, snö, dimma och dis kan också förvränga naturliga ljuskällor. Stora mängder luftburna iskristaller kan t.ex. framträda som väldiga, lysande vertikala pelare. Om det dessutom finns snöflingor i luften kan en sådan pelare korsas av ett horisontellt band och ge en illusion av ett lysande kors som svävar framför solen. Det finns minst en forskare som anser att det var anblicken av ett sådant naturfenomen som ledde till att Konstantin den store beslöt sig för att stödja kristendomen år 312.

Klotblixtar - en företeelse som är nästan lika mystisk och omstridd som UFO.s - är ett annat naturligt, atmosfäriskt fenomen, som lätt kan missuppfattas. Det är fortfarande okänt varför sådana röda, gula eller orangefärgade klot uppstår, rör sig över himlen och försvinner, inom loppet av några sekunder. Man vet att de kan sveda och smälta ner föremål som de kommer i kontakt med och att de ibland ger ifrån sig ett väsende ljud.

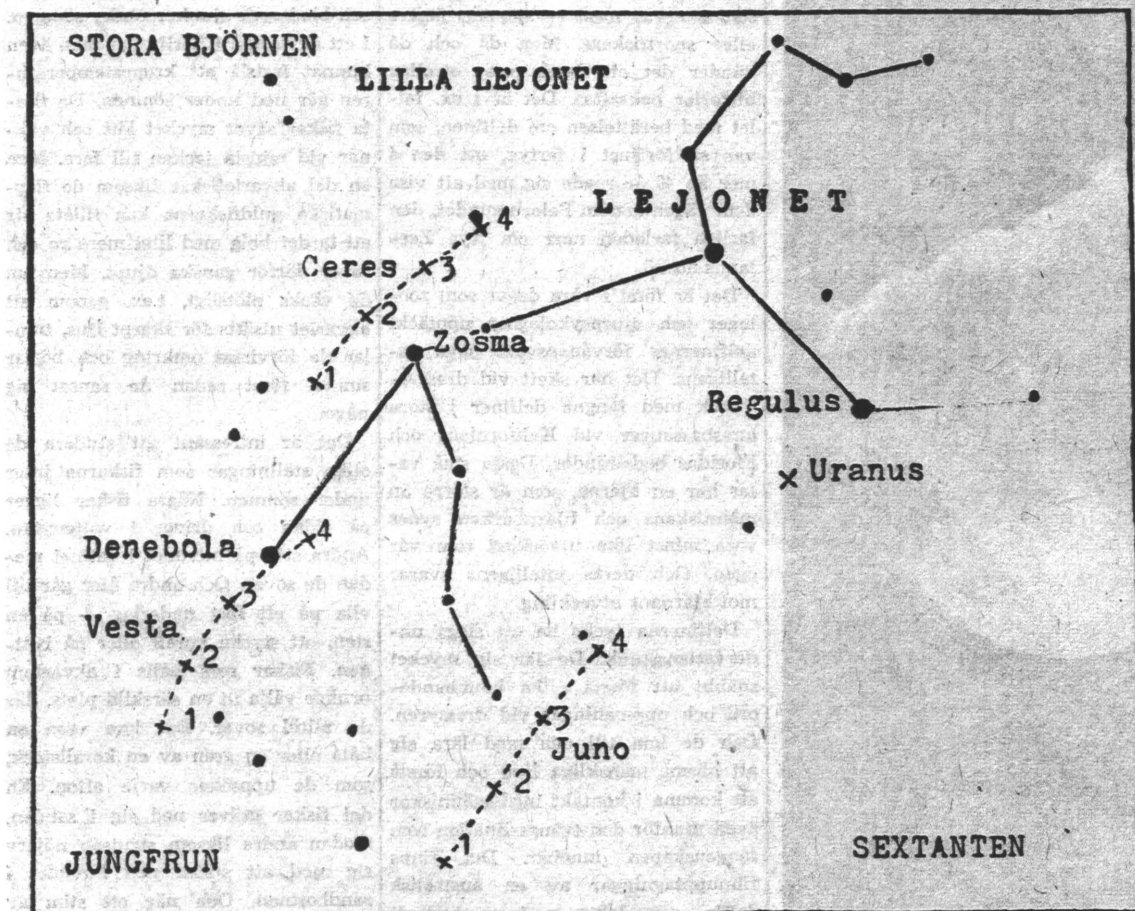
Friktion som uppstår när stora luftmasor av olika temperatur sätter sig i rörelse kan framkalla ett annat fenomen: elmseld. Denna elektriska urladdning ger ibland ringformade ljusfenomen runt ledande ytor på flygplansvingar, på fartyg till sjöss och på kyrktorn under oväder.

En av de egendomligaste förklaringarna till UFO-iakttagelser bygger båda på elmseld och ett annat naturfenomen, nämligen jättelika insektssvärmar. Två entomologer vid det amerikanska jord-

bruksdepartementet har lagt fram en teori om att oväder kan framkalla så starka elektriska fält att en urladdning av elmseld faktiskt kan ske genom en insektssvärm. De menar att denna märkliga kombination kan ha varit orsaken till ett antal UFO-fenomen som rapporterades över Utah i slutet av 1960-talet. Deras spekulationer är nästan lika härresande som de mest fantasifulla UFO-historierna, eftersom de bygger på att en så gigantisk insektssvärm elektrifierats att den skulle ha liknat "ett fritt svävande diskotek i luften".

Ur Det Bästa.

Planetsamling kring Lejonet

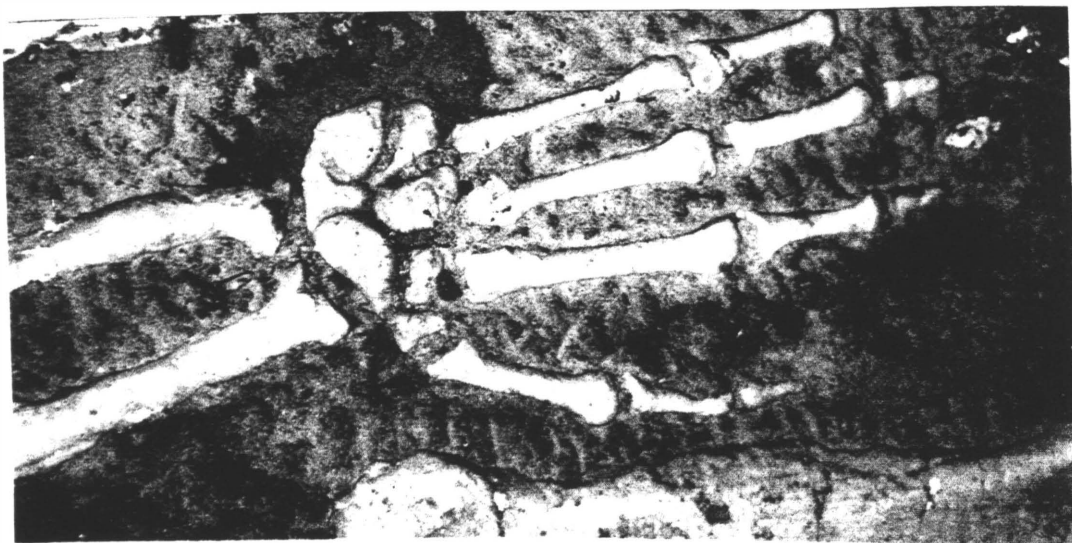
Kartan: Lejonets karakteristiska stjärnbild i öster till sydost på vårvinterkvällarna. Lägena för småplaneterna Ceres, Vesta och Juno samt den stora planeten Uranus är angivna med kryss. Siffrorna utmärker de tre småplaneternas positioner vid fyra olika tidpunkter: 1) 15 februari, 2) 1 mars, 3) 15 mars och 4) 1 april. På grund av sitt mycket större avstånd förflyttar sig Uranus endast obetydligt under denna tid. Uranus, Vesta och Ceres är synliga i en teaterkikare, den förstnämnda kan även skönjas med blotta ögat. Den synnerligen ljussvaga planeten Pluto befinner sig till höger om stjärnan Zosma på kartan. Den mycket starkt lysande storplanet Mars uppehåller sig just nu i Kräftans konstellation omedelbart utanför kartans övre högra hörn.

BOSKAPSSTYMPNING.

Mycket omdiskuterat fenomen som under de senaste 10 åren fått stor publicitet för att det eventuellt kan bevisa utomjordiska varelsers besök på jorden. I slutet av 1960-talet började allt fler bönder i hela USA rapportera att de hittat boskap som blivit stympad. Medan fler och fler rapporter kom in av sådana händelser— uppgifterna om antalet varierar, men en rimlig uppskattning vore 8000-10000 nötkreatur och hästar—växte en tradition om den "klassiska" stympningen fram. Inga fotspår efter förövaren, vare sig det rörde sig om människor eller djur, syntes någonstans i närheten av de drabbade djuren, liken var blodlösa, vilket tydde på att blodet blivit avtappat, vissa organ saknades alltid och tycktes alla ha blivit "bortopererade", bl.a. könsorganen, de inre fortplantningsorganen, ögonen, tungan, mulen och öronen. Somliga trodde att "djävulsdyrkare" hade varit i farten, men den populäraste förklaringen, som stöddes av obekräftade rapporter och mystiska ljussken på himlen, var att stympningarna var verk av utomjordiska varelser som landade på jorden för att utföra sina målmedvetna kirurgiska ingrepp.

Invånarna i New Mexico blev så uppskrämda av dessa historier att man tillsatte en särskild utredare som skulle undersöka saken. Staten betalade undersökningen. I den långa skeptiska rapport som utredaren avlämnade, framhöll han i bestämda ordalag att ett litet antal insidenter faktiskt hade ägt rum, möjligen framkallade av uppmärksamheten i massmedia, och att de många rapporterna om sådana händelser hade sin naturliga förklaring i att kött, levrat blod och vissa organ på döda djur konsumeras av fåglar, mindre djur och insekter.

Ur Det Bästa.

ANONYMITET GARANTERAS.

Vid en UFO-konferens i Fort Smith i Arkansas meddelade forskningsgruppen APRO att man beslutat att ägna sig enbart åt fall rörande kontakter med UFO:n och bortföranden. Det är okänt om APROs nya inriktning syftade till att vinna publicitet, eller togs för att man var trött på "rutinobservationen" av UFO:n. En del av de fall som APRO tagit upp är mycket tvivelaktiga—— det berömda Walton-fallet är bara ett exempel. Här följer ett annat:

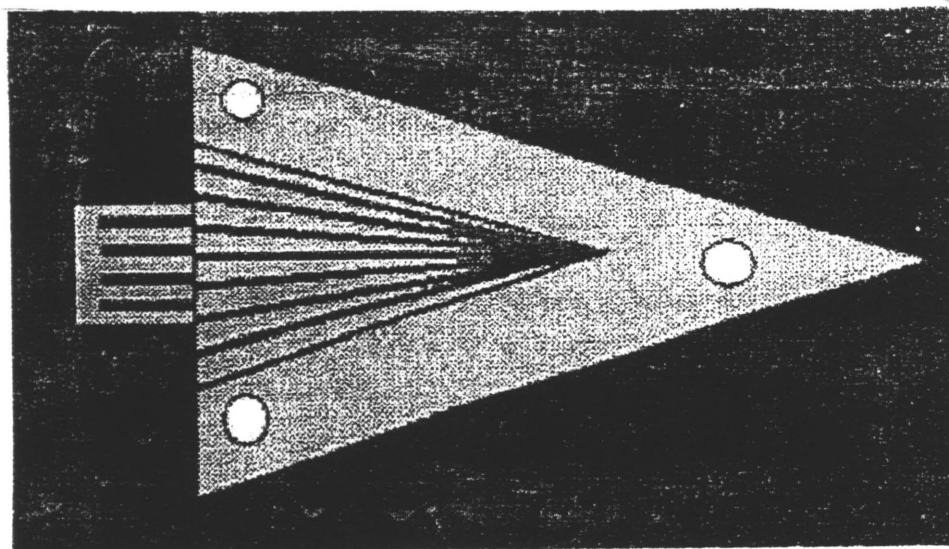
I februari 1981 fick GSW ett brev från APRO. Brevet var anonymt men uppgavs komma från en pilot i USAs flygvapen. Det beskrev en UFO-landning nära Kirtlands flygbas i New Mexico. En individ i en dräkt av metall kom ut ur UFO:t och gick in igen, varpå farkosten flög iväg. En flygkadett, Craig R. Weitzel, fotograferade landningen. Senare besöktes han (enligt brevet) av "män i svart".

Han rapporterade detta till flygvapnets säkerhetspolis, som i sin tur underrättade Kirtlandbasens Office of Special Investigations (OSI). En herr Dody undersökte sedan saken, fast brevskrivaren påstod att Dody senare förnekade all kännedom om fallet. Brevskrivaren sa vidare att hans överordnade, en överste Bruce Purvine, hade medgett att OSI i största hemlighet höll på med undersökningar av UFO-observationer. Han påstod också att störtade tefat förvarades på Sandia-området vid Kirtlandbasen.

GSW gjorde sitt bästa för att undersöka rapporten och fick bekräftat existensen av Sandia-området och herr Dody vid OSI. Överste Purvine uttryckte förvåning över påståendet att han skulle ha diskuterat hemligstämplad information med meniga och förnekade att han alls diskuterat UFO:n med någon. Han påpekade också att "flygaren" fått överste Purvines befattning alldeles om bakfoten.

Vem förde APRO på villovägar?

Ur Bokorama.

Så dog Tutankhamun

Farao vid 10 – död vid 19

Forskare har knäckt gåtan

Han blev bara 19.

Och har varit död i nästan 3 350 år.

Men först nu har forskare kommit fram till hur det egentligen gick till.

Uppgifterna presenteras av ett forskarteam som har gjort den hittills mest omfattande studien någonsin av Tutankhamuns mumie:

Egyptens världsberömd kung dog i sviterna av ett brutet ben, som förvärrades av medfödda sjukdomar och svår hjärnmalaria.

Dessutom led han av både gomspalt och klumpfot och tvingades troligen gå med käpp.

Under två år har forskarna samlat DNA-prover och gjort datortomografi på 16 mumier, inklusive Tutankhamun och hans familj.

Resultaten presenteras i morgon, onsdag, i Journal of the American Medical Association, rapporterar nyhetsbyrån AP.

Tut, som han kallas, blev farao år 1 333 före Kristus. Då var han tio år gammal. Han hann dock bara regera i nio år innan han dog, vid 19 års ålder.

Världsberömd blev Tutankhamun först 1922, när hans grav full av spektakulära konstobjekt hittades. Kändast av föremålen är den gyllene begravningsmasken.

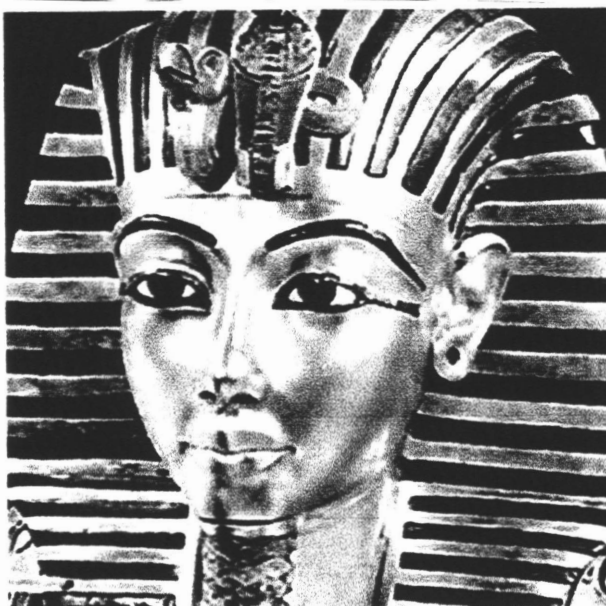
Rykten om mord

Spekulationerna kring hur det kom sig att han dog så ung har varit många. Ett hål i skallen satte igång ett rykte om att han blivit mördad.

Det var först efter en datortomografi 2005 som mord kunde uteslutas. Då upptäcktes också det brutna benet. Hålet i huvudet tros ha uppkommit vid mumifieringsprocessen.

Att det var just hjärnmalaria som förvärrade benbrottet upptäckte forskarna genom att isolera DNA från malariaparasiterna – det äldsta fyndet i sitt slag någonsin.

Förutom att lida av gomspalt, som sin far, och klumpfot, som sin farfar, hade Tut Köhlers sjukdom. Den gav honom försämrad blodcirkulation och förstörde sakta benen i hans vänstra fot, enligt forskarna.

Malin Axelsson

ÅRSMÖTE!!

**Välkommen att närvara på UFO-föreningens
Årsmöte den 20 mars kl 14.00 i Stimmerbo.**

Anmäl dig till Gudrun på Tele 0240 79146

Barkborren *Dendroctonus ponderosae* lever i synnerhet i contorta-tall, där den gör gångar i barken. Skalbaggen för med sig svamp, som dödar träden. Senare års angrepp har varit särskilt allvarliga, då skalbaggen nu kan genomföra sin livscykel på ett år mot tidigare två år, då klimatet var kallare.

FRAMTID: Stoppas inte barkborren, kommer många av Nordamerikas skogar att förstöras.

Den röda dvärgkolibrin är en flyttfågel som häckar från Alaska till Kalifornien. Förr övervintrade den i Mexiko, men nu kan den stanna hela året i USA. Fram till 1990 såg man några få individer längs USA:s del av Mexikanska golfen, men sedan dess har antalet stigit, och arten har spridit sig in i USA. Under samma period blev det en grad Celsius varmare.

FRAMTID: Mexikos växter förlorar en flitig befruktare.

Den amerikanska pipharen förekommer i bergen i Kanada och västra USA. Den lever 2,5–4 kilometer över havet men har försvunnit från sju av de 25 kända livsmiljöerna, då den dör inom loppet av en halvtimme om det blir över 31 grader Celsius. Pipharen kan bara inta nya habitat om det blir kallare, så att den kan vandra genom låglandet till nya berg. Så länge temperaturen stiger, blir dess levnadsplatser mindre – som öar som långsamt översvämmas.

FRAMTID: Pipharen är – i likhet med andra arter på höglandet – allvarligt hotad till sin existens.

Växtsäsongen är längre

Runt omkring i Europa finns 50 trädgårdar med exakt samma växter. De finns från Skandinavien i norr till Make-donien i söder och från Irland i väster till Finland i öster. Buskar och träd är alla kloner och därmed genetiskt lika.

Varje år följs knoppning, blomning och lövfällning noga, och all information samlas i en databas. Under perioden 1959–1993 blev växtsäsongen nästan elva dagar längre – en utveckling som noga följde uppvärmningen. Samma tendens ses också bland vilda växter och djur.

FRAMTID: Både växter och djur hinner få fler avkomor, som tvingas konkurrera om samma plats.

Sångfåglarna har kortare restid

Många av Nordeuropas sångfåglar övervintrar i Afrika söder om Sahara. Nya studier visar att arter som lövsångaren i dag fått tio dagar kortare resa till häckningsplatserna norrut. De kommer tidigare än för 20 år sedan och stannar även längre på häckningsplatsen.

Forskarna menar att fåglarna utnyttjar det varmare vädret i Europa, och att utvecklingen går så snabbt att fåglarna år för år måste lära sig av sina erfarenheter och ändra sitt beteende.

FRAMTID: Fortsätter utvecklingen, kan många arter få tid att föda upp en extra kull med ungar.

